25/12/2018

«Άξιος» για τα δύο στελέχη της τοπικής Εκκλησίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Την ευφρόσυνη αυτή ημέρα των Χριστουγέννων στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίων Θεοδώρων Νέας Ορεστιάδος, όπου ιερούργησε ο **Σεβ. Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός,** χειροτόνησε σε Πρεσβύτερο τον Διάκονο του Ιερού Ναού π. Αντώνιο Αντωνακούδη και χειροθέτησε σε Αρχιδιάκονο, μετά από ευδόκιμη διακονία δεκαπέντε μηνών, τον εκ των Διακόνων της Ιεράς Μητροπόλεως π. Σεραφείμ Ντόβα.

Με ικανοποίηση και ενθουσιασμό, **ο πιστός λαός φώναξε το «άξιος» για τα δύο στελέχη της τοπικής Εκκλησίας,** που από της σήμερον αναλαμβάνουν υψηλότερα καθήκοντα και μείζονα διακονία. Ο Επίσκοπος, απευθυνόμενος σε αυτούς, τους κάλεσε να μιμηθούν τον Χριστό, ο οποίος με τη Γέννησή Του υποδεικνύει σε όλους μας ότι ο δρόμος της τελειώσεως προϋποθέτει αγάπη προς το Θεό και το συνάνθρωπο και ταπείνωση.

Την Χριστουγεννιάτικη Θεία Λειτουργία στην Ορεστιάδα **παρακολούθησε ο Αστυνομικός Διευθυντής Ορεστιάδος Πασχ. Συριτούδης,** ο Αντιδήμαρχος Δημ. Πάλλας και πολυπληθές εκκλησίασμα.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος κα Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, αναφέρει στο επίκαιρο χριστουγεννιάτικο μήνυμα του, τα εξής:

“Με το απλό και συγχρόνως ιλαρό προσκλητήριο του ιερού υμνογράφου «δεύτε ίδωμεν», καλούμεθα ξανά σήμερα να συνειδητοποιήσουμε γιατί εγεννήθη ο Σωτήρ του κόσμου. Και αφού αναλογισθούμε την «ευεργεσία», να ακολουθήσομε εν συνεχεία «ένθα οδεύει ο αστήρ»». Έτσι μόνο αποκτούν νόημα, δηλαδή καθίστανται ειλικρινή και δεσμευτικά για το κάθε μέλος της Εκκλησίας και για ολόκληρη την Ευχαριστιακή Σύναξη όσα χαρακτηριστικώς δηλώνουμε κατά το «εις Χριστόν» βάπτισμά μας.

«Ομολογούμεν τήν Χάριν, κηρύττομεν τον έλεον, ου κρύπτομεν την ευεργεσίαν». Το ό,τι στο ένα και αδιαίρετο Πρόσωπο του Θεανθρώπου Χριστού ο Θεός «εφανερώθη εν σαρκί», όχι κατά «δόκησιν», αλλά γενόμενος «κατά πάντα όμοιος ημίν, χωρίς αμαρτίας», παραμένοντας συγχρόνως και αδιαλείπτως τέλειος και αναλλοίωτος Θεός, είναι ακριβώς αυτό που εγγυάται την «κατά χάριν θέωσιν» του ανθρώπου. Και «θέωσις», βεβαίως, δεν σημαίνει τίποτε το βλάσφημο και σκανδαλώδες. Σημαίνει την κατά το θέλημα του Φιλάνθρωπου Θεού αδιαίρετη και ασύγχυτη συνύπαρξη Θείου και ανθρωπίνου, έως συντελείας του αιώνος, και πέραν αυτής, στην αιωνιότητα της θείας αγάπης…

Ποια είναι όμως η πρακτική, δηλαδή, η ηθική διάσταση, όλων αυτών στην καθημερινή μας δράση και ζωή; Τόσο το μυστήριο του Τριαδικού Θεού, όσο και το μυστήριο των δύο εν Χριστώ φύσεων, κηρύττουν δύο πύρινες αλήθειες για την ανθρώπινη ζωή και κοινωνία: Πρώτον, ότι η θεία ζωή, ως αδιάσπαστη συνέχεια και αιωνιότητα, σημαίνει αδιαίρετη ενότητα, ειρήνη, κοινωνία και μακαριότητα των προσώπων, κι όλα αυτά τρέφονται και συντηρούνται μόνο από αμοιβαία, ανιδιοτελή αγάπη. Και δεύτερον, ότι η αμοιβαία αγάπη προϋποθέτει αμοιβαίο σεβασμό ανάμεσα στα πρόσωπα. Η ταυτότητα, λοιπόν, της ουσίας, και η ετερότητα του προσώπου, ιδού τα δύο από Θεού κηρυττόμενα αγαθά με την Γέννηση του Χριστού».